

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA XXIV. POST TRINIT.

Evangelium Matth. 9. v. 18. -- 26.

EXORDIUM.

CUm pia illa Ruth exiisset, ad colligendas spicas, fortuito venit in agrum Booz, invenitque gratiam apud oculos ejus, ut pueris suis mandaret, ne confunderent eam, si inter fasciculos colligeret: Ad ipsam vero dixit: Quando hora vescendi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto, Ruth 2. v. 13. 14.

Hæc est *idea crucis*. Ruth quidem proba erat, adeo pauper tamen, ut spicas colligere cogereetur, quæ tempore messis in agris relinquuntur: Ita agnoscunt pii spirituales suam inopiam, probe scientes, quod nihil à seipshabeant. Ideo unice confidunt in Salvatore Jesu Christo, quæruntque spicas misericordiae ejus, ubi inveniri possunt, in agro ejus, qui Ecclesia est. Ibi enim inveniunt benedictionem Dei, juxta illud: Exod. 20. v. 24.

Ruth in magna gratia reputabar, quod Booz ipsi permittebat, ut cum messoribus suis cibum caperet: Ita & nos gratias agamus Deo, quod nos ad communionem Ecclesiae vocaverit, quod simus cives sanctorum & domestici Dei, Ephes. 2. v. 19. quia in sacra Eucharistia omnes de uno pane, & de uno calice participamus, 1. Cor. 10. v. 17. Nam extra Ecclesiam non est salus, Apoc. 22. v. 15.

Ruth buccellam suam in aceto intingere jubebatur, hæc veterum deliciae & obsonia fuerunt. Sic Christus cibatur nos &

corpore & animâ: sed buccellam in aceto intingere oportet nos, h. e. varias ærumnas & persecutiones sustinere cogimur, sicut Israelitis agnus Paschalis cum lactucis aggregitibus comedendus erat, Exod. 12. v. 8. Qui enim non est Crucianus, non est Christianus. Ideo unusquisque eam æquo animo suscipiat, inquit: Infirmas hæc est mea: Mutatio dexteræ excelsi, Psal. 77. v. 11.

Ruth hoc ipso in familiaritatem Booz pervenit, qui eam postea uxorem duxit: Ita si amarum crucis acetum patienter susceperimus in hoc mundo, Christus magis magisque accedet nos, ut nos ad amara ejus, Esa. 62. v. 5. ipse vero sponsus & maritus noster sit, Esa. 54. v. 5. tandem remoto aceto, facturus est nobis convivium pinguium, convivium vini defecati, convivium pinguium medullatorum, Esa. 25. v. 6. ut comedamus, bibamus & præ exultatione cordis jubilemus, Es. 65. v. 14.

In prælecta Pericope duo exempla prostant ejusmodi hominum, quibus cælestis Booz patellam cum aceto proposuit, ut buccellam suam in illo intinuerint, & particulam crucis senserint: Princeps quidem Synagogæ in filiola, quæ in flore ætatis à morte prærepta fuerat: hæmorrhousa vero in proprio suo corpore: at tamen utrinque ipsorum saluti intervenit, Hoc ipso enim ad Christum pervenerunt, quod aliàs vix factum esset.

Nos instituti memores, videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

Quemadmodum ante octiduum exemplum malefactorum Præceptorum habuimus, qui discipulos suos instigarunt, ut ipsi infidiosam quæstionem proposuerint, rectumne sit censum dare Cæsari an minus? eâ spe, ut verbis impingens, aut Cæsaris offensionem incurreret, aut plebis favorem amitteret: Ita ex adverso in prælecta Pericope, de pio Præceptore audimus, qui ob defunctam filiam suam Christum accesserit, & velut obsequens discipulus, solatium & informationem ab eo petierit, & impetraverit.

Quem secuta hæmorrhousa, quæ & ipsa ad fontem gratiæ confugiens, contra sanguinis fluxum remedium invenit, simulac enim tetigit vestimentum ejus, salva facta est.

Querelam movet,

I. *Communis mors*, quæ æquo pede pulsat pauperum tabernas, Regumque turres. Hoc non à Deo est, qui creavit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suæ fecit eum. Invidia autem Diaboli mors introivit in orbem terrarum, Sap. 2. v. 23. Sic adhuc hodiè coràm eo gaudet mæror, Job. 41. v. 13. & si in ejus potestate foret, nos omnes perimeret. Verùm potestas ejus sub potestate est, adeò ligata, ut ne capillum capitis lædere nobis possit, ut Jobi historia probat.

Interea tamen ingens miseria est, in quam per tristem Protoplastorum lapsum nos Satanas conjecit, ut omnes morti obnoxii simus.

Filia Jairi duodecim modò annos habebat, tamen mors ipsi non pepercit: ita nemo diuturnam vitam sibi imaginetur; sed meminerit Creatoris sui in juventute suâ, priusquam venient dies mali, & appropinquent anni, de quibus dicat: Non mihi placent, Eccles. 12. v. 1. ubi enim in sepulchrum ventum est, nihil refert: multosne an paucos annos aliquis vixerit, Sir. 41. v. 7.

Apictoribus mors depingitur in forma sceleti, quod oculis, naso & auribus destituatur, & falcem messoriam in manu teneat. Hoc non ita capiendum est, ac si mors sit essenziale quid. Nequaquam. Sic enim à Deo foret, qui tamen, ut liber Sapientiæ memorat, mortem non fecit, Sap. 1. v. 14. sed privativum quid est: quando verò de ea, ut essentialiam habente loquimur, fit illud *ἀργύρον ἀδύς*, ut captui nostro ita consulatur. Sic etiam instar sceleti exhibetur nobis, *sine oculis*, quia non respicit personam: sed sine discrimine aufert homines, ab eo, qui utitur hyacintho, & portat coronam, usque ad eum, qui operitur lino crudo, Sir. 41. v. 4. *sine auribus*, quia non exoratur, sed sine discrimine senem, juvenem, & virginem, parvulos & mulieres interficit usque ad internecionem, Ezech. 9. v. 5. *sine naso*, quia non attendit odorem pretiosorum balsamorum, quibus te inungis, ad animi deliquium præcavendum. Quin & *nuda* exhibetur, quo innuitur, quod nemo cum interierit, lumere quicquam possit, Psal. 49. 18.

sed